

Posudek vedoucího diplomové práce

Bc. Milan Peřina, *Důsledky nucených uzavření pro pražská muzea a galerie a jejich adaptace v online světě v roce 2020*, Praha, 100 s., 2021

Vedoucí práce: Mgr. Jakub Jareš, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využitě autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	x			
Struktura práce je vyvážená a logická.	x			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .		x		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	x			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	x			
Autor správně cituje .	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Práce Milana Peřiny se věnuje velmi aktuálnímu tématu reakce muzeí a galerií na pandemii onemocnění covid-19. Zaměřuje se přitom na v Praze sídlící instituce. Na základě dotazníkové průzkumu i čtyř přímých rozhovorů přináší zajímavá zjištění, která mohou být uplatnitelná pro další strategii muzejních a galerijních institucí nejen v případě dalších uzavírek, ale také pro plánování jejich on-line aktivit.

V první kapitole zřehledňuje autor prostor, na němž se bude pohybovat. Představuje různé podoby on-line aktivit muzeí a galerií, upozorňuje na možnosti jejich evaluace a nastiňuje také proměnu role instituce muzea v posledních desetiletích. Kapitola je podložena dobrou znalostí české i zahraniční literatury a mohla by sloužit jako úvod do tématu pro zájemce, který by se chtěl v dané oblasti zorientovat.

V druhé kapitole je představena metodologie výzkumu. Jedná se o kvantitativní metodu dotazníkového šetření a kvalitativní metodu rozhovoru. Autor se v obou případech opírá o relevantní literaturu a zároveň se inspiroval průzkumy, které na podobné téma proběhly v poslední době (NEMO, 2020; ICOM, 2020; UNESCO, 2020). Za plus práce považuji, že se autor rozhodl vedle „tradičních“ veřejných institucí zahrnout do svého výzkumu také soukromá muzea. Ta jsou významnou, byť pro českého návštěvníka spíše méně viditelnou součástí pražské muzejní krajiny. Vedle Národního muzea, Národní galerie, Galerie hlavního města Prahy, Muzea hlavního města Prahy a dalších centrálních institucí se tak v práci setkáváme s potížemi a představami ryze soukromých projektů, ale také institucí jako je Národní filmové muzeum NaFiLM, jež se pohybuje na rozhraní veřejné a soukromé instituce. Zahrnutí těchto příkladů z mého pohledu umožňuje podat plastičtější obraz celého sektoru. Na druhou stranu ale s sebou nese výrazné riziko neporovnatelnosti jednotlivých odpovědí.

Ve třetí kapitole se Milan Peřina dostává k samotné analýze nashromážděných dat. V rovině statistických údajů charakterizuje vzorek muzeí a posléze představuje výsledky odpovědí na dotazníkové otázky. Věnuje se úbytku návštěvníků, finančním dopadům pandemie, změně podob práce (home office), on-line aktivitám muzeí a hodnocení jejich dosahu, úrovně a budoucího vývoje, jak je vidí jednotliví respondenti. Této části práce lze vytknout, že zjištění prezentuje spíše v rovině prostých statistických údajů bez větší míry zobecnění a zároveň, že výstupy příliš nezohledňují pestrost dotazovaných institucí. Například odpověď na otázku, zda muzea upadla do finanční tísně se bude radikálně lišit u malých soukromých organizací a u Národního muzea, takže prostý součet kladných a záporných odpovědí nám nedává relevantní výpověď o situaci v muzejním sektoru. Je však třeba konstatovat, že předložený text je především studentskou kvalifikační prací, a proto na něj nelze klást stejné nároky jako na nákladné výzkumy profesionálních sociologických a statistických agentur.

Analytickou kapitolu je přitom vhodné číst v kontextu páté kapitoly, v níž autor formuluje hlavní nálezy a doporučení. Tento ve své podstatě *executive summary* považuji za velmi podstatnou a podnětnou část práce. Vyzdvihuji z ní především důraz na to, aby muzea a galerie rozvíjela kompetence svých zaměstnanců v oblasti digitalizace a on-line prezentace a zároveň vytvářela nové pracovní pozice s touto agendou spojené. Dlouhodobý outsourcing těchto činností totiž vede k trvalé stagnaci muzeí v oblasti, kterou budou v digitálním věku nezbytně potřebovat. Za druhé bych rád vyzdvihl autorovo doporučení, že by muzea měla dostávat ze strany státu i Asociace muzeí a galerií sofistikovanější podporu ve svých on-line činnostech.

Kromě již řečeného nabízí práce také několik mikro-recenzí na vybrané on-line počiny pražských i zahraničních muzeí a galerií, které dobře ukazují škálu možností i pastí, jež on-line prezentace a interpretace skýtá (viz 4. kapitola).

Závěrem konstatuji, že práci považuji za velmi zdařilou a jako její vedoucí jsem její přípravu sledoval s radostí. S Milanem Peřinou jsme téma pravidelně konzultovali a jeho zaujetí i pracovní nasazení mi již v průběhu příprav dávaly záruku, že výsledek bude kvalitní.

Vzhledem k výše řečenému **doporučuji** diplomovou práci **k obhajobě**.

V Praze dne 10. 8. 2021.

Podpis vedoucího práce